

Til § 16

Efter stk. 1 er skatteministeren bemyndiget til at fastsætte regler, hvorefter landets kommunalbestyrelser får elektronisk adgang til oplysninger, der er registreret i told- og skatteforvaltningen.

Bemyndigelsen kan anvendes til to formål.

For det første kan bemyndigelsen bruges til at kompensere kommunerne for tab af oplysninger fra den kommunale skatteforvaltning om borgerne i kommunen. Disse oplysninger er hidtil brugt af kommunens øvrige forvaltningsgrene.

For det andet kan bemyndigelsen bruges til at sikre de kommunale borgerservicecentre fornødne oplysninger om landets borgere til brug for den borgerservice, kommunerne skal kunne yde alle landets borgere.

Bemyndigelsen indebærer ikke kun, at skatteministeren kan give kommunerne adgang til nærmere fastsatte typer af oplysninger. Bemyndigelsen indebærer tillige, at skatteministeren kan stille krav til kommunalbestyrelsers sikring af, at sådanne oplysninger ikke misbruges.

I begge situationer vil det blive tilstræbt, at der gælder samme regler i forhold til alle landets kommunalbestyrelser.

Bemyndigelsen vil blive udøvet i overensstemmelse med reglerne i lov om behandling af personoplysninger og i samarbejde med Datatilsynet.

Efter stk. 2 er skatteministeren bemyndiget til at pålægge kommunalbestyrelser at yde borgerne vejledning og information om skat og ejendomsvurdering, jf. omtalen ovenfor i afsnit 4.16. under de almindelige bemærkninger af ordningen med kommunale borgerservicecentre. Heraf fremgår bl.a., at kommunalbestyrelserne ikke er forpligtet til at oprette borgerservicecentre eller til at placere skatteopgaverne i et borgerservicecenter.

Bemyndigelsen kan ikke anvendes til at give kommunalbestyrelser forvaltningsmyndighed, men alene til at pålægge kommunalbestyrelser at udføre nærmere angivne typer af vejledning og information om skat og ejendomsvurdering.

Det er ikke tanken, at kommunerne skal kunne give en egentlig juridisk vejledning om regler om skat eller ejendomsvurdering, men primært vejlede borgerne om blanketter, frister, forskudsregistrering, internetmuligheder, informationskilder og lignende service. Ønskes en egentlig juridisk vejledning, må der henvises til de lokale skatcenter eller et kundekontaktcenter i told- og skatteforvaltningen.

Bestemmelsen i stk. 3 har til formål at sikre, at reglerne om udveksling af oplysninger mellem told- og

skatteforvaltningen og kommunen ikke påvirkes af, hvor kommunen vælger at placere opgaverne.

Til § 17

Bestemmelsen er en delvis videreførelse af skattestyrelseslovens § 37. Der henvises til de almindelige bemærkninger, afsnit 4.6.2.

Til § 18

Bestemmelsen er en videreførelse af skattestyrelseslovens § 37 A, stk. 1.

Den særlige bestemmelse i skattestyrelseslovens § 37 A, stk. 2, om ægtefællers ret til at få behandlet en klage over den anden ægtefælles skatteansættelse bliver unødvendig som følge af forslagene til § 36, stk. 1, og § 40, stk. 1, hvorefter enhver, der har en væsentlig, direkte og individuel retlig interesse i afgørelsen, har ret til at få behandlet en klage i skatteankenævnet og Landskatteretten.

Til § 19

Bestemmelsen supplerer reglerne i forvaltningsloven om partshøring.

Efter stk. 1 skal told- og skatteforvaltningen som udgangspunkt udarbejde en sagsfremstilling, før den træffer en afgørelse.

Grænsedragningen mellem forvaltningsafgørelser og faktisk forvaltningsvirksomhed (beslutninger) kan give anledning til tvivl. En forvaltningsafgørelse er traditionelt defineret som en retsakt; det vil sige en udtalelse, der går ud på at fastsætte, hvad der er eller skal være ret i et foreliggende tilfælde, jf. forvaltningslovens § 2. Herefter har eksempelvis de »efterangivelser«, som afgiftsmyndighederne udsender til tiltrædelse af afgiftspligtige, ikke karakter af forvaltningsafgørelser.

De oplysninger, en sagsfremstilling efter stk. 2 skal indeholde, er oplysninger, som en sagsfremstilling som minimum skal indeholde. Sagsfremstillingen skal bl.a. oplyse om den afgørelse, som told- og skatteforvaltningen vurderer, at de foreliggende oplysninger må føre til, og en begrundelse for denne vurdering.

Told- og skatteforvaltningen kan undlade at udarbejde en sagsfremstilling, hvis afgørelsen træffes efter anmodning fra sagens parter, og afgørelsen fuldt ud imødekommer anmodningen. Dette gælder dog ikke i tilfælde, hvor afgørelsen vil berøre flere, der ikke alle er enige i afgørelsen.

Told- og skatteforvaltningen ved ikke altid, hvem der er parter i en sag. Forvaltningen må derfor foretage høringen på grundlag af de oplysninger om sagens